

DUŠANOVY ZÁPISKY

Listopad 2012

XIV. ročník

číslo 1

Hola hola,

ŠKOLA VOLÁ...

Milí čtenáři časopisu Dušanovy zápisky. Opět se k vám po prázdninách vracíme. Tyto prázdniny byly velmi slunečné, teplé, krásné ale především DOKONALÉ! Co více si můžeme přát, než aby bylo o prázdninách teplo a hrálo nás letní sluníčko? Určitě jste si zajeli i na nějakou tu dovolenou, kde jste aspoň na pár dní nebo týdnů vypli mozek a začali relaxovat. Prázdniny nám utekly jako voda a vás určitě zajímá, co nového vás čeká v tomto školním roce.

V tomto roce nás čeká spousta nových aktivit, soutěží a hlavně hodně zábavy.

Přišlo k nám do redakce pár nových kamarádů z šesté třídy, kteří k nám určitě rychle zapadnou.

Jako první z našich aktivit byl Halloween, který se konal 24. 10. 2012. Opět si pro nás naše milá devítka přichystala skvěle odpoledne. Kdo neyl, může litovat, stálo to zato! Také byla soutěž o nejkrásnější dýni. Více se dočtete v tomto čísle.

Maťo a W4wr

KONKURS NA NOVÉ REDAKTORY

Nové tváře omlazují časopis

Na první schůzku našeho 14letého školního časopisu Dušana přišlo celkem hodně lidí, někteří už zkušení a někteří vůbec. Dohromady to činilo ohromných 21 lidí, což je hodně velká účast, ale zato redaktorů, kteří přišli na druhou schůzku, bylo skoro o polovinu méně. Což je sice škoda, ale zato se zaprvé uvolnily počítače a zadruhé tady zůstali jenom ti, co chtějí. Někteří si to totiž jenom chtěli vyzkoušet. Jejich zkouška byla: napsat článek o Pernštejnech a jejich návštěvě naší školy. Což dopadlo rozdílně, někteří dopadli dobře, ale i naopak. No však uvidíte.

Čenda
Dne 3. 10. k nám přijeli přednášet Pernštejni z Pardubic. Usídlili se u nás v tělocvičně, kde pro nás měli přichystané vystoupení. Byl to šermířský klub, no klub, byla to spíše skupina dvou lidí, kteří se střídali a převlékali, ale společně spolu byli na jevišti asi 5 minut a pokaždé předváděli jiné osoby českých dějin. Měli jsme možnost vidět například Karla IV., Jana Lucemburského nebo Václava IV. atd. Pánové nám předváděli skvělé synchronizované souboje, ale zapojili i nás, děti, např. Marka Holaně, ale i Alberta

Janíka a jiné děti z prvního stupně. Nakonec nám nechali trochu času na otázky, které nás zajímají, ale ne na všechny nám odpověděli, třeba kolik mají let nám neřekli. Myslím, že vystoupení vůbec nebylo špatné a jistě bylo velice zajímavé a poučné.

Pro Dušanovy zápisky Václav Štíbor

Pernštejni

Ahoj!

Ve středu, tedy 3. 10., k nám přijeli dva muži, kteří si říkají Pernštejni. Jeden byl bohužel nachlazený, takže nemohl moc dobře mluvit, ale i tak se jim to moc povedlo. Vyprávěli nám o tom, jak se dříve bojovalo a jaká zbroj se používala za vlády Lucemburků, a dokonce do té zbroje navlékli i Marka Holaně. Poté udělali soutěž o nejlepšího „rytíře“, kterou vyhrál Lukáš Palička, i když kopím poškrábal okno. Hráli nám různé scénky o tehdejší životě a o panovnících, jak si žili, měli také různé oblečky a byli přitom hodně zábavní. Nakonec nám předváděli boje a to už taková sranda nebyla, protože to bylo nebezpečné, naštěstí se nikomu nic nestalo. Možná jen tomu poškrábanému oknu...

Miki

Pernštejni

Ahoj čtenáři, dnes jsem vám přišel oznámit, že byli u nás Pernštejni. Bylo to v druhé vyučovací hodině. Přišli jsme akorát včas. Bylo to super, ale moc řvali, nebo nedohlédli na bezpečnost (např. Lukáš Palička mohl rozbít okno a u té hry se mohli zranit). Na konci jsme mohli jim položit otázky, byly na ně stupidní odpovědi. Ale bylo to jinak super.

David

A jeden příspěvek v původním znění (pro zpestření)

„Bylo 3.10 2012 a byl jeden nádherný den a byl známý Pernštejn a dával jsem paní učitelce 40 Kč a pak vystupovaly jedni legrační šermíři a bylo to hezké a pak ten jeden mněl legrační hlas a pak na konec bojovaly ale chybělo trochu a už málem ten jeden byl zraněn a pak dávali legrační otázky třeba jestli byl někdo zraněn a tak dále a jeden kluk si vzal batoh a také blbiny“

O autorovi jenom prozradíme, že toho dne dorazil do školy bez jediné učebnice nebo sešitu, zato s batůžkem, svačinou a kapesným-vždyť se přece jede na výlet na hrad Pernštejn!

VŠEZNÁLEK

Příběhy z prázdnin

Ahoj a čau! Do prvního Dušana jsme pro vás s paní učitelkou Dlouhou vybrali slohy šestřáků a sedmáků na téma prázdniny. Jako první tu je pěkný sluh jednoho chlapce z šestky, a pak se podíváme na sedmičku. ☺

Vyprávění o prázdninách 2012

Mé prázdniny začaly o jeden den dřív vzhledem k dovolené v Norsku. V Norsku jsem byl podruhé a loni to bylo lepší - více braly ryby, bylo hezčí počasí, ale jinak se to také vydařilo. Všechno bylo v pohodě, než taťka vrazil naší lodí do útesu a loď se začala potápět. Na lodi jsem byl já, taťka, Honza Janoš, který se také nedávno potápěl na lodi, ale v Dominikánské republice a my šest set kilometrů za polárním kruhem. Nakonec jsme jen tak tak dojeli k chatě na břehu a my jsme byli živí. Hůř na tom byla loď. O týden později jsme jeli do Chorvatska, kde jsem si rozbil hlavu a nemohl jsem na slunko ani hlavou do vody, ale aspoň jsem rybařil a večer jsme jezdili do města. Když jsme se vrátili, tak jsme několik dní nikde nebyli a pak jsme se začali „rozpadat“. Matouš jel na soustředění, mamka jela se souborem do Holandska a já na dva týdny na vítkovský tábor a tam jsme se vynesli do výšky dvaceti metrů v horkovzdušném balónu. Pak už jsem nikde nebyl - jen párkrát na rybách. Tyto prázdniny byly pěkné, ale byly už i hezčí...

Mikuláš, 6. A

Pulčinské skály aneb babička vandračka

Já jsem o prázdninách vyrazila na Pulčinské skály. Moje babička je už od patnácti trempka, čili vandračka, a rozhodla se, že nás letos vezme do skal. Já a moje kamarádky jsme samozřejmě souhlasily. Nabalily jsme si věci a vyšly jsme. Nastoupily jsme na autobus, pak jsme nastoupily na vlak a jely jsme a jely, až jsme přijely na to cílové místo. Moc jsem se těšila na krásnou chatku, ale nakonec

j jsme skončily v chajdě, zhruba 6 m dlouhé. Spaly jsme na vojenských postelích! A víte, co mi na to babička řekla? „J sme na vandru!“ No, já jsem z toho moc nadšená nebyla, ale lepší, než nic! Kousek od chatky byla hospůdka, kterou vlastnil moc hodný hospodský jménem Viliam, ale říkali jsme mu Vildo. No, když jsme byly na těch skalách, tak se babička rozhodla, že si uděláme malou procházku na skálu jménem Ludmila. Určitě tu skálu znáte, ale jestli ne, tak vám o ní něco povím. Ta skála se jmenuje po spanilé dívce jménem Ludmila. Ludmila každý den pásala dobytek na louce, o kousek dál byl hrad a v něm strašlivý loupežník, kterému se Ludmila moc líbila. Proto každý den Ludmilu naháněl po skalách, ale vždy mu našťěstí utekla. Jednoho dne ale takové štěstí neměla. Tentokrát si loupežník vzal koně a naháněl Ludmilu až na vysokou skálu, a nikde nebylo úniku, než skočit! Tak skočila, než aby se nechala zneužít.

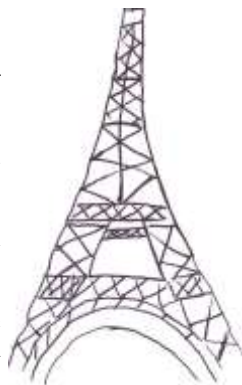
No a konečně jsme vyrazily. Po cestě jsme se stavily do skalního městečka, byly to úžasné útvary, které neměly hranice. Byly tam jeskyně a díry jako okénka. Potom jsme šly na místo jménem Kravský hřbitov. Babička říkala, že kdysi tudy chodili obchodníci s kravami. Ty si často v těch skalách podlamovaly nohy a umíraly. No a nakonec jsme vyšly až na vrchol. Byla tam kniha, do které jsme se podepsaly. Bylo to super!!!

Kristýna, 7. A

Paříž z Eiffelovy věže

Ve dnech 9. 8. - 12. 8. se mi splnil sen - podívat se do Paříže. Za začátku jsem nevěděla, jestli je to vůbec pravda, ale ano, byla. Cesta autobusem byla sice úmorná, horko také, ale nakonec jsme to s babičkou úspěšně zvládly. Po vystoupení

z autobusu se nám naskytl nádherný pohled

na tu velkou, starou dámu jménem Eiffelova věž. No, a takto začínal náš poznávací zájezd. Vstáli jsme dlouhou frontu, cvakly si lístky a nedočkavě se hrnuly davem lidí do výtahu směr druhé patro Eiffelovky. Páni, ten rozhled byl fascinující!! Ovšem, co se nestalo! Dlouhá fronta nás táhla do dalšího výtahu a nešlo nic dělat! Když jsme zjistily, že je to fronta do třetího patra, které se pyšní výškou 270 m, zpanikařily jsme a začaly hledat cestu ven. Po několika našich dotazech se povedlo. Pak už jsme si vyhlídku užívaly po svém. Bylo krásné tam jen tak chodit a obdivovat Paříž z ptačí perspektivy. Pak, když jsme se dostaly zpátky na pevnou zem, průvodkyně zavelela a všichni jsme se vydali prozkoumávat Paříž po vlastních nohách. Eiffelovka, ale i celý zájezd se mi neskutečně moc líbily.

Adéla, 7. A

Slohy se nám moc líbily, a vám?

Jess

Prázdniny devítek na několik způsobů...

Naše milá 9.A/B hned na začátku školního roku psala „slohovky“ na téma prázdniny. Jenže v tom byl háček... Ne že jsme mohli psát jakýkoliv slohový útvar, ale každá skupinka ho měla určený. Jedna skupinka měla zpracovat toto téma jako vypravování, další jako popis děje, úvahu, líčení, a tak dále, dále a dále...

W4WR

Prázdniny

Každý školou povinný na ně čeká. Prázdniny jsou různé, podzimní, vánoční, pololetní, velikonoční a nejvíc očekávané, hlavní. Dva měsíce volna, v podstatě prázdné dny. Od toho vzniklo slovo prázdniny. Spousta lidí je tráví s rodinou na výletech, dovolených nebo jenom na zahradě u bazénu. Je spousta způsobů, jak prázdniny strávit. Prázdniny nejsou jen školní, existují třeba divadelní, nebo soudní. Ač jsou jakkoliv dlouhé, každý se na ně těší.

Napsaly: Šárka, Eli, Martina

Bude slivka

Jako každý den jsme se šly s holkami projít a napadlo nás, že půjdeme na švestky.

Byla to velká příprava, baterka, tašky a pevné boty. Vyšly jsme za tmy. „Za tmy se nejlip krade“. Když jsme došly na určité místo, zhasla nám baterka.

Z cesty jsme se opatrně začaly natahovat pro švestky, protože pod námi byl příkop a všude tma. Moc to nešlo, tak nás napadlo, že přelezeme příkop na pole z druhé strany. Hned to šlo lépe. Když už byly spodní větve otrhané, přišla nejlepší zábava. Lenka vylezla na strom a zavěsila se na větev, že ji ohne, a najednou přišla velká rána: chdrž. A jen se ozvalo: „Kopřivy!!!“ Irča nemeškala, a že to okusí taky. Všichni napjatí jak guma u trenek a místo křupnutí se ozvalo: „Moje tanga“... Irča se totiž zasekla o větev tangama. Hned jsme si ji představili jako visícího andílka: D.

Taška byla plná a my dopíchané od ostružin a kopřiv. Šly jsme přes pole a najednou tam, kde jsme trhaly švestky, přijeli policajti. Rychle jsme skočily do příkopy se schovat. Tina měla schovanou tašku švestek pod mikinou a řekla: „Já z toho porodím.“ A Irča na to: „Švestky?“ Poskládaly jsme se smíchy a slyšíme, jak na nás řvou: „Tohle je soukromý pozemek.“

Policisté odjeli, a my jsme se vydaly domů, doma jsme všechno vyprávěly a z dobrých švestek bude dobrá slivka.

Verča, 9. B

Halloween

Zas tu byl Halloween. Je to sice americký svátek, ale už i v Česku začíná být dost oblíbený. Pojďme si říct něco o historii Halloweenu. Tento svátek, zábava, jak chcete, byl stanoven na den 31. října. Slaví se hlavně v anglicky mluvících zemích, jako třeba v Kanadě, Irsku, Japonsku, na Bahamách nebo ve Švédsku. Děti běhají po ulicích s kyblíčky a snaží se vykoledovat si nějaké sladkosti zvoněním na domy a křičením „Trick or treat“ – Koledu, nebo vám něco provedu. Atmosféra je všude strašidelná. Lidé zdobí své domy svítilicmi dýněmi, umělými (nebo někdy pravými J) pavučinami, strašidly a tak podobně. Název svátku vznikl zkrácením „All Hallows eve“, neboli předvečer všech svatých. Jak už bylo na začátku řečeno, české rodiny se do Halloweenu moc nezapojují, mají radši tradiční svátek Dušičky, tedy uctívání památky mrtvých. Jo, to se zase chodí po hřbitovech, vše je osvětleno a lidé na hroby své rodiny pokládají svíčky, květiny a tak, prostě aby mrtví věděli, že se na ně nezapomnělo.

Ale zpět k Halloweenu. Všichni určitě víte, že symbolem Halloweenu jsou hlavně dýně. A z dýní se dá nejen vyřezávat, ale péct i třeba skvělý dýňový koláč. Někdo možná radši kompoty, no, proč ne? Dýně se dají i zavařit. Já osobně mám ráda oboje, mám vůbec ráda Halloween, i když bych možná měla mít radši Dušičky. No a nakonec anketa. Zeptala jsem se několika učitelů, co si myslí

o Halloweenu v České republice. Abych tu nemusela vypisovat vše, shrneme to. Halloween v Česku zrovna oblíbený není, ale najdou se i lidé, kteří jej mají rádi ať už jako svátek, nebo jako akci pořádanou školou. A co vy? Slavili jste strašidelný Halloween, nebo tajemné Dušičky?

Jess

Kajínek

Halloween

Halloween začínal Dýňobraním ve 3 hodiny. Probíhalo to tak, že jste si měli přinést dýni a s pomocí nože a lžice ji vydlabovat a hezky ozdobit a mít na sobě nějakou ulítlou masku. Já jsem šel za Jokera a měl jsem na sobě hodně make-upu a bál jsem se, aby se mi neroztek. Potom jste si akorát museli držet palce, aby se vám podařilo vyhrát soutěž o nejhezčí dýně. Mně se to nepodařilo, ale to nevádí, stejně tam byla ještě velká sranda. Až bylo vyhlášeno pořadí, přišla děvčata a zatancovala nám, prostě úžasný. Samozřejmě bylo i obstaráno občerstvení v jídelně školy a bylo dobré, až se mi sbíhaly sliny, mňam! V 5 hodin se šlo na průvod masek ze školy až do zámku. Až jsme dorazili k zámku, kde se strašilo, posílali nás dovnitř po třídách. Když konečně došlo na nás, těšili jsme se na strašidla, která byla v zámku. Venitř to bylo HROZNÉ, teda hrozně strašidel-

né!! Když jsme vyšli ven, byli jsme spíš rozesmátí než vystrašení, protože jsme se zasmáli tomu, že jsme konečně venku. A potom jsme se rozešli a ještě jsme si mohli vzít dýně, které jsme si vyrobili, domů. Halloween se mi moc líbil, a vám? Moc se těším na další!

Váš redaktor Rohlík

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Velká cena ZOO

První schůzka byla tento týden v úterý a sešlo se nás tam fakt hodně. Když všichni usedli ve skupinkách, jak jsme se rozdělili, poslouchali jsme pokyny paní učitelky Stejskalové, která se o to stará (bylo to jako na vojně). Měli jsme si určit kapitána. Favority byli Josef Pelíšek a Honza Čejka. Ke vši smůle to vyhrál Josef, takže je kapitán naší skupiny. Ach. Paní učitelka nám vysvětlila, co se máme naučit, a ke konci nám dala papíry, na nichž bylo téma BROUCI, jenomže jak jsem poznal, nikoho to moc nezajímalo, protože jsme měli velký hlad a těšili jsme se na oběd!! Z 6. A jsou tři skupiny, složené z těch, kteří o tom aspoň něco vědí. Kromě jedné skupiny, ale tu radši jmenovat nebudu, HAHAHAHAH!!! No, snažíme se to naučit do příštího úterý. Nevím, jestli se to stihneme naučit, ale já si věřím!!! THIS IS ZOO©

Váš redaktor Rohlík

Facebook vládne světem

Všichni víme, že Facebook je zrozen pro vyhledávání starých přátel, je to dnes nejpoužívanější společenský webový systém. Závíslačí na něm více než 120 milionů uživatelů. Většina z nás si nedovede představit bez Facebooku ani den. Někdo ho využívá ke hraní her a podobných blbostí. Já znám lidi, kteří tam chodí jenom kvůli jediné osobě, do které jsou zamilováni. Takoví blázni nevydrží ani za zlaté prase. Pořád musí kontrolovat, jestli jim ta dotyčná osoba „nelajkla“ fotku nebo poslala zprávu. A někdy to dochází do fáze, kdy člověk na druhého žárlí. Borec okomentuje fotku holce: Hmm pěkná:~*. Ona je hloupá a samozřejmě mu odepíše: Děkuji ~*~*. To může někoho hodně zranit a má hned blbou náladu. Píše si statusy, jak nenávidí svět a že se chce zabít. Tohle napíše na zeď, kde si to přečte cca 50 lidí. Podle toho, kolik máte přátel a kolik jich je online.

Je to úplná pitomost! Například si to přečte nějaká hysterická osoba a zavolá záchranku nebo policii. A už je problém! Radím vám, nepište tam nic, nepřidávejte žádné fotky a vůbec, odstraňte si Facebook a zajděte ven. Uživejte si života, dokud jste mladí a plní energie.

Dalibžor

Nevsázet se, nevsázet se, nevsázet se, a nevsázet se!

Dávám vám dobrou radu, protože jakmile si s někým podáte ruku, není cesty zpět. Já jsem to udělal a už to nikdy neudělám, protože jsem prohrál sázku a musel jsem plnit to, o co jsem se vsadil. A to si pište, že to nebylo nic příjemného. Musel jsem totiž celou hodinu dějepisu sedět ve spodním prádle a ještě k tomu byla otevřená všechna okna, takže asi víte, jak jsem se cítil. Pan učitel Chvostek to ovšem vzal s humorem, takže jsem vyšel bez újmy. Ovšem sázku jsem splnil a myslím, že se ještě hodně dlouho s nikým nevsadím.

Pro Dušanovy zápisky Venca

Hodina dějepisu zábavnou formou

Jednoho dne, byla to středa 3. 10., k nám na návštěvu přijela skupina středověkých šermířů. Jméнем Pernštejni. Nejen že se bili se středověkými zbraněmi, jako je třeba meč, štít a palcát. Také předvedli výstroj každého bojovníka, rytíře nebo žoldněře. Což byla čapka, na kterou se nasadila kukla z železných kroužků, která chránila krk. Následovala drátěná košile, no spíše to vypadalo jako drátěné šaty. Potom se nasadil železný kryrs, který chránil trup před úderem palcátem nebo jinou těžkou zbraní. Dále přehoz, který odlišil bojovníka od ostatních na bojišti. Už jenom helma a Marek byl plně vystrojen. Říkám Marek ne proto, že by se tak jmenoval jeden ze skupiny Pernštejnů, ale byl to Marek

z 9. A. Vypadal v tom hrozně srandovně.

Tak a teď výzbroj: samozřejmě meč na boj zblízka, sekeru na tu samou disciplínu a nakonec dřevec, kterým se bojovalo na koni.

Dále nám předváděli a vyprávěli, jak žil Jan Lucemburský, první český král po Přemyslovcích. Nebo třeba jeho syn Karel IV. O tom nám pověděli taky pár zajímavých informací.

Samozřejmě nesmíme zapomenout na turnajové klání mezi Natálií Najzarovou, Lukášem Paličkou a Albertem Janíkem. Na začátku jim dali čapky, na ně helmy a ještě přehozy, také věrné oře nepostrádali. První disciplína se konala s dřevěnou holí, s ní měli naběhnout se svým věrným koníkem a trefit se do štítu. Ale byl v tom háček, protože pokud se na tom koníkovi nepohybovalo dost rychle, panák se protočil a praštil jezdce. Druhá disciplína byla skoro stejná, ale rozdíl byl, že se netrefovali do štítu a panák se už neprotáčel, ale jen se trefovali do kroužku. Ovšem ne dřevěnou holí, ale kopím. Následovala skoro, ale doopravdy jenom skoro nachlup stejná disciplína. Jen takový rozdíl, že se kroužek točil. Všechny soutěže byly vyrovnané, tedy až na tu poslední, ve které vyhrál Lukáš Palička. Tím vyhrál celou soutěž a za odměnu byl pasován na rytíře.

Nakonec zbyl čas na dotazy, jen škoda, že si je nepamatuji. Celé vystoupení se mi líbilo, možná mohlo být trochu delší.

Čenda

Výstava chovatelů

Dne 19. 10. jsme se byli podívat na výstavě chovatelů. Na výstavě jsme se mohli podívat na drůbež, králíky a holuby. Hned jak jsme tam přišli, tak každý dostal papírek, na kterém byly napsány otázky a my jsme to procházeli s Barčou Poláškovou, která nás prováděla. Tak jsme postupně hledali správné odpovědi. Nejvíce mě tam pobavil strašně velký králík, ale bohužel nevím, jak se ten druh jmenoval, protože nám to ani Barča neřekla. Řekla nám jen, že to je největší králík. Všechno jsme neprošli, prošli jsme jenom jednu řadu králíků, a to těch řad tam bylo asi pět. No, moc to tam nevonělo, největší pach byl asi u králíků.

A až jsme to prošli, tak jsme šli do školy.

Terisek

Vážně - nevážně

A tady vám přinášíme několik zajímavých odpovědí, které se objevily ve vědomostním testu na výstavě.

Jaký druh obilnin mají v krmítku?

- seno

Co znamená pírkó u králíků?

- pohlavní úd
- penis
- *konec peří, ocásek*

Jaké druhy drůbeže tu jsou?

- kur domácí + kohout
- slepice, kohut
- labuť holub krocan, tombola
- hodní, bažant

Zapiš číslo klece největšího a nejmenšího králíka

- Belgický obr
- Hermelín

Kde byste hledali vole?

- Na kleci, krev, na zobáku,
- Vole je zvětšená část lícni, krk za zobákem

Miniházená v Polance je tu opět...

19. října jsme zahájili nový ročník miniházené v Polance. Byli tam Adam Onderka, Dalibor Galásek, Adam Hráček, Kiki Plastická, Kája Plastická a Lukáš Merta. Skončili jsme druží. Nejvíce gólů dal Dalibor (15), Adam Onderka (11) a Adam Hráček (6). Bylo tam 9 družstev, pár zápasů jsme nezvládali a pak jsme se rozjeli a dávali jsme góly. A pak to přišlo: skončili jsme porážkou, ale jinak jsme hráli dobře a paní trenérka, teda paní Dorotíková, nás pochválila. Pár protihráčů bylo zraněných, hlavně jedna simulantka, ta ani nemohla běhat, a pak pro nás přijel pan Pinkava a odvezl nás do školy.

Dalibor

Pár slov úvodem...

Tak jako v minulém ročníku Dušanových zápisků, i letos bude vycházet pokračování komiksu z minulého roku... Snad se vám bude líbit, jelikož nakreslit takový komiks dá celkem práci. Načrtnout, vygumovat, okénka, bubliny s textem, obléhnout fixem, skrýt a začít znova. Takto vypadá kreslení komiksu...

MÁME RÁDI ZVÍŘATA, NEMUSÍ BÝT CHLUPATÁ

Krajta mřížkovaná

Ahoj čtenáři, už určitě víte z minulého roku, že mojí specialitou jsou cizokrajná zvířata. Jako třeba hadi, štíři a ještě třeba pavouci. Někdo těmto zvířatům říká havět', ale podle mě to je o úhlu pohledu. Já sám 2 hady chovám a mám je rád, někdo jiný si zase hraje s tarantulemi. Jednou už se tak narodili a jsou jiní než třeba pes nebo kočka.

Krajta mřížkovaná, jinak taky Python reticulatus, je had z čeledi krajty. Udává se, že

dosahuje délky až přes 12 metrů, ovšem nejdlejší změřený a zdokumentovaný jedinec (zabitý roku 1912 na ostrově Celebes) měl 9,76 m. Tenhle jedinec je taky nejdlejší dosud řádně změřený a zdokumentovaný had, což propůjčuje krajtě mřížkované označení nejdlejší had světa. Je taky považována za druhého nebo třetího nejtěžšího hada světa, v hmotnosti ji předstihuje jen o málo kratší, ale zavalitější anakonda velká a snad i krajta tygrovitá. Nutno připomenout, že jde o maximální hodnoty, kterých hadi normálně nedosahují.

Krajta mřížkovaná obývá jihovýchodní Asii, Indonésii a Filipíny. Preferuje vlhké a pobřežní lesní porosty, mokřady, močály a rýžová pole. Dobře leze po stromech a hodně

rada se koupe, často vydrží ve vodě celé hodiny. Její kořisti jsou převážně drobní savci, ptáci nebo plazi, poblíž lidských obydlí si nezřídka upytlačí slepici či menší selátko. Mohutní jedinci si dokonce troufnou na živočichy typu divokých prasat, telat buvolů, antilop, jelenů a dokonce i na lidi (jde však o velmi vzácné případy spíše „sebeobránného“ typu, obvykle se člověka bojí a vyhýbá se mu).

A jak krajta mřížkovaná nejčastěji vypadá?

Krajta je had dorůstající běžně délky 5-6 metrů. Má světle hnědou hlavu a po celém těle má hnědé a béžové skvrny.

Acer

Chvilka

NA BIDÝLKU

- ◇ Nikol z 2. A se zamilovala do Adama ze 4. A.
Tip Dušana: Nejsi na něho moc stará?
- ◇ Petrovi z 3. A se líbí Tereza z 3. A.
Tip Dušana: Už je zadaná.
- ◇ Vendy ze 4. A záhadně obdivuje Prokopa ze 4. A.
Tip Dušana: Dobré.
- ◇ Terezce z 5. A se nějak zamlouvá Adam z 5. A.
Sdělení Dušana: Řekla nám to Kristýna.
- ◇ Adam z 5. A se tajně zamiloval do Marie z 5. A.
Postřeh Dušana: Trvá to už dlouho.
- ◇ Hance z 6. A se strašně líbí Vojta z 6. A.
Tip Dušana: Nejste náhodou sousedi?
- ◇ Vašek z 8. A prohrál sázku, a tak musel být v celé hodině dějepisu jen v trenkách a ponožkách.
Tip Dušana: Už se radši nevsázej!

Elika

OSMISMĚRKA

Známka, vydaná v edici Čs. historická užitková vozidla, zobrazuje nákladní automobil Škoda – Sentinel z roku 1923. Od roku 1934 se sériově vyráběl ve Škodových závodech v Plzni v licenci anglické ... (**Tajenka**). Mimo nákladní verze pro různé účely byl vyráběn i jako omnibus a je známo i provedení jako kolejové vozidlo.

AKT, BIČ, BLBEC, BLONDÝNA, BRILIAN, BULHAR, ČISTOPIS, DISTRIBUCE, DRUŽKA, FRANCOUZ, LAŤKA, LAVIČKA, LÍČENÍ, MLUVNICE, MŠE, NÁJEMNÍK, OMLUVENKA, PETRKLÍČ, PNĚ, PROTIKLAD, PŘEDEHRA, PUDR, PŮSOBIŠTĚ, RENTA, ŘADA, SLED, SNOP, STAR, ŠAMPON, TELEGRAM, TETY, TRH, UKRAJINEC, VÍKEND, ZAJÍŽDKA, ZAVAŘENINA, ZAVAZADLO, ZET, ŽEMLOVKA, ŽIVOTOPIS

Z E T Z U O C N A R F C E B L B F S
 A Í N E Č Í L K R T E P Z R D U P I
 V I Ž B L O N D Ý N A A K Ť A L Ů P
 A N Ž I A E E C I N V U L M L H S O
 Z Á E R V M G J Z A J Í Ž Ď K A O T
 A J M U I O A R Ř T N A I L I R B S
 D E L S Č R T E A Ř M Y H R T S I I
 L M O E K S N O P M A Š N T O E Š Č
 O N V U A I E I P Ř E D E H R A T S
 V Í K E N D R N B I Č E A L P N Ě Y
 T K A A K Ž U R D I S T R I B U C E

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy nebo nově pište na email: dusanovyzapisky@seznam.cz
 Příští číslo v prosinci.